

Wspomnienie o mgr. inż. Oskarze Kauiczu (1910—1983)

Воспоминания о маг. инж. Оскаре Кауичю

Oskar Kauicz, M.Sc. Eng. (1910—1983). Obituary

23 sierpnia 1983 r. zmarł mgr inż. Oskar Kauicz, pierwszy, długoletni dyrektor Oddziału Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej w Brzegu, utalentowany organizator służby urządzania lasu na Dolnym Śląsku.

O. Kauicz urodził się w Wilnie 17 maja 1910 r. Po ukończeniu gimnazjum w 1928 r. wstąpił na Wydział Rolniczo-Leśny Uniwersytetu Poznańskiego, który ukończył w 1933 r. Służbę wojskową odbył w latach 1933—34 w Zambrowie i Modlinie uzyskując stopień kaprała podchorążego.

Z urządzaniem lasu związał się jeszcze w czasie studiów, kiedy to — jako syn wielodzietnych rodziców — zmuszony był w okresie wakacji dorabiać na swoje utrzymanie „pomiarami” lasów prywatnych. W 1934 r. z trudem zdobył zatrudnienie jako „dniówkowy” w Oddziale Urządzania Lasu Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie, gdzie do 1936 r. był pracownikiem sezonowym, a następnie mianowanym praktykantem leśnym. Od 1938 r. — mianowanym adiunktem w urządzaniu lasu. Od 1939 r. peł-

nił obowiązki kierownika drużyny urzędniowej. W latach 1940—44 pracował kolejno jako mierniczy, robotnik leśny, magazynier tartaku, a od 1944 r., tzn. od wyzwolenia Wilna przez Armię Radziecką, jako kierownik techniczny tartaku „Neris”, a następnie inspektor. Po powrocie do kraju w lutym 1945 r. zgłosił się niezwłocznie do dyspozycji Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych w Łodzi, gdzie 13 marca tegoż roku otrzymał dekret do grupy operacyjnej tworzącej Dyrekcję Wrocławską LP z czasową siedzibą w Opolu. Po zakończeniu czynności organizacyjnych Okręgu Wrocławskiego LP mianowany został kierownikiem Oddziału (później Działu) Urządzania Lasu, który z czasem został ulokowany w Brzegu, wchłaniając sekcje zielonogórską i opolską, z obecnym — w przybliżeniu — zasięgiem działania.

W organizowaniu Działu Urządzania Lasu okazał się wysokiej klasy fachowcem, troskliwym i zapobiegliwym gospodarzem. W okresie Jego kierowania, Dział został trwale podbudowany odpowiednim zapleczem mieszkalnym i biurowym, co miało i ma nadal decydujący wpływ na stabilizację załogi. Załoga, początkowo w większości posiadająca więcej zapału i pragnienia wiedzy niż wykształcenia, szybko opanowała z Jego pomocą niezbędne wiadomości o lesie, dzięki czemu Oddział mógł przystąpić w 1956 r. do pierwszego w dziejach polskiego leśnictwa definitywnego urządzania lasów opartego na jednolitych zasadach, należycie przygotowanych i zakończyć je w przewidzianym terminie, tj. w latach 1966/67.

Działem Urządzania Lasu kierował — wg pisemnej oceny dyrektora Opolskiego Okręgu LP z 12 XII 1955 r. — „z szybkością i stanowczą decyzją” do końca 1955 r. 1 stycznia 1956 r. został pierwszym dyrektorem nowo powołanego w 1955 r. Oddziału Biura Urządzania Lasu i Pomiaru Lasu w Brzegu. Powołanie BULiPL poprzedzone zostało długotrwałymi i wyczerpującymi przygotowaniem organizacyjnymi, łącznie z wydaniem nowej „Instrukcji urządzania lasu”. We wszystkich tych pracach intensywny udział brał mgr inż. O. Kauicz, jako współtwórca i współorganizator wyodrębnionej służby urządzania lasu i geodezji w nowo powołane samodzielne przedsiębiorstwo.

Oddziałem w Brzegu kierował nieprzerwanie do 1972 r. W służbie jak i w życiu prywatnym odznaczał się skromnością, wysoką etyką i kulturą osobistą, poczuciem odpowiedzialności i życzliwością dla ludzi. Był wymagający i konsekwentny w realizacji swoich zamysłów w stosunku do współpracowników, ale przede wszystkim do siebie. Posiadał umiejętność organizowania kolektywów pracowniczych w przedsięwzięciu nowatorskich metod wykonawczych związanych z opracowaniem planów urządzania lasu.

Okazał się także utalentowanym pedagogiem i lubianym przez słuchaczy wychowawcą młodych adeptów leśnictwa w Technikum Leśnym w Tułowicach, gdzie w latach 1960—70 wykładał urządzanie lasu. Należał do grona patriotów swego zawodu — wpajał współpracownikom i słuchaczom zasady szacunku dla zawodu i wykonywanej pracy, usiłował utrzymać wysoką rangę leśnika — urzędniowca.

Poza pracą zawodową brał czynny udział w pracy społecznej i politycznej na terenie Biura i miasta. Był aktywnym członkiem PTL-u i SITLiD-u. Od początku działalności tych organizacji w okresie powo-

jennym uczestniczył w pracach wielu komisji problemowych jako współautor lub konsultant aktów normatywnych i instrukcji wykonawczych.

Za osiągnięcia w pracy zawodowej i społeczno-politycznej otrzymał: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medal X-lecia PRL oraz odznaki: Tysiąclecia Państwa Polskiego, „Zasłużony dla leśnictwa i przemysłu drzewnego”, „Zasłużony dla województwa opolskiego” i inne wyróżnienia honorowe organizacji naukowo-technicznych.

Choroba serca zmusiła Go do przejścia w 1972 r. na rentę inwalidzką, jednak kontaktu z Biurem nie zerwał — odwiedzał nas najczęściej spośród pozostałych emerytów, interesował się nadal wszystkim co dotyczyło Biura, Jego Biura. Pozostawił po sobie trwałe pomniki w postaci doskonale zorganizowanego Oddziału, wnosząc ogromny wkład w rozwój urządzania lasu oraz leśnictwa dolnośląskiego. Pozostanie w pamięci współpracowników jako wybitny leśnik i wychowawca młodych kadr.

Cześć Jego pamięci!

Józef Zalwert